

РІШЕННЯ № VI/5-142

28 квітня 2011 р.

м. Київ

Вища кваліфікаційна комісія адвокатури при Кабінеті Міністрів України, розглянувши у відкритому засіданні справу за скаргою Ю.В.М. на постанову голови дисциплінарної палати регіональної Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури від 29 жовтня 2010 р. про відмову в порушенні дисциплінарного провадження відносно адвоката В.В.Я.,

ВСТАНОВИЛА:

До Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури зі скаргою звернувся Ю.В.М. на постанову голови дисциплінарної палати регіональної Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури від 29 жовтня 2010 р. про відмову в порушенні дисциплінарного провадження відносно адвоката В.В.Я. у зв'язку з відсутністю підстав для притягнення до дисциплінарної відповідальності.

Скаржник не згодний з прийнятою постановою, просить її скасувати та прийняти рішення про припинення адвокатської діяльності адвоката В.В.Я. та анулювання її свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю.

Ю.В.М. посилається на те, у районному суді розглядалася цивільна справа за його позовом до А.О.О. про стягнення боргу за договором позики. 7 жовтня 2010 р. після судового засідання адвокат В.В.Я., яка приймала участь у справі, як представник відповідача А.О.О., почала кричати на нього, звинувачуючи його у тому, що позичені ним гроші він заробив нечесним шляхом, називала його злочинцем та нерозумною людиною. Ці обставини відбувалися у присутності свідків. Ю.В.М., вже після прийняття 29 жовтня 2010 р. постанови голови дисциплінарної палати регіональної Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури, 9 грудня 2010 р. звернувся в МВ УМВС України із заявою про притягнення В.В.Я. до кримінальної відповідальності за злочини, передбачені ст.ст. 296, 129 КК України. Постановою ДІМ МВ УМВС України від 10 грудня 2010 року в порушенні кримінальної справи за фактом погроз розправою відносно Ю.В.М. відмовлено на підставі п. 2 ст. 6 КПК України в зв'язку з відсутністю в діях В.В.Я. складу злочинів, передбачених ст. 296 та ст. 129 КК України. Скаржник посилається на те, що зазначеною постановою про відмову в порушенні кримінальної справи встановлено, що в діях В.В.Я. вбачається склад дисциплінарного проступку та скоєння правопорушення, передбаченого цивільним кодексом України, що регулює правові відносини щодо захисту честі, гідності та ділової репутації, а також порушення ст. 13 Правил адвокатської етики. У зв'язку з викладе-

ним, у постанові дільничного інспектора, Ю.В.М. вважає встановленим, що в діях адвоката В.В.Я. вбачається склад дисциплінарного проступку, за який вона повинна бути позбавлена свідоцтва про право на заняття адвокатською діяльністю, окрім того за те, що вона не розкаюється у вчиненому.

Заслухавши доповідача, перевіривши матеріали справи, Вища кваліфікаційна комісія адвокатури вважає, що скарга Ю.В.М. не підлягає задоволенню з наступних підстав.

З матеріалів справи вбачається, що постановою голови дисциплінарної палати регіональної Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури від 29 жовтня 2010 р. про відмову в порушенні дисциплінарного провадження стосовно адвоката В.В.Я. у зв'язку з відсутністю підстав для притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності прийнята після проведення перевірки обставин, викладених у скарзі, членом дисциплінарної палати. Згідно з документами перевірки в діях адвоката В.В.Я. не встановлено порушень вимог Правил адвокатської етики та Закону України «Про адвокатуру».

Відповідно до п. 2 ст. 80 Правил адвокатської етики щодо застосування дисциплінарної відповідальності адвокатів діє презумпція невинуватості.

З боку особи, інтереси якої представляла адвокат по цивільній справі, були відсутні будь-які зауваження до дій адвоката В.В.Я. в період розгляду справи у суді. З пояснень адвоката В.В.Я. випливає, що вона 7 жовтня 2010 р. при перерві у розгляді цивільної справи Ю.В.М. не ображала, у скоєнні ним злочинів не звинувачувала, фізичною розправою не погрожувала, а навпаки, Ю.В.М. був ініціатором конфлікту. В наданій скаржником Ю.В.М. постанові МВ УМВС України про відмову в порушенні відносно адвоката кримінальної справи від 9 грудня 2010 р. вбачається відсутність в діях адвоката складу злочину.

Статтею 13 Закону України «Про адвокатуру» передбачено, що для визначення рівня професійних знань осіб, які мають намір займатися адвокатською діяльністю, вирішення питань про дис-

Редакція журналу «Адвокат» висловлює щирю вдячність Вищій кваліфікаційній комісії адвокатури і особисто Голові ВККА В. І. Висоцькому за надання матеріалів для публікації. Рішення друкуються в скороченні.

циплінарну відповідальність адвокатів у Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі утворюються строком на 3 роки кваліфікаційно-дисциплінарні комісії адвокатури. Ці комісії утворюються у складі двох палат – атестаційної та дисциплінарної.

Згідно п.15 Положення про кваліфікаційно-дисциплінарну комісію адвокатури, затвердженого Указом Президента України від 5 травня 1993 р. № 155/93, дисциплінарна палата кваліфікаційно-дисциплінарної комісії вирішує питання про притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності та розглядає порушені з цих питань справи, приймає рішення про застосування дисциплінарного стягнення або про відмову у притягненні адвоката до дисциплінарної відповідальності.

Право порушення дисциплінарного провадження на підставі п. 33 Положення належить голові дисциплінарної палати, який попередньо розглядає інформацію, що стосується підстав притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності. Таким чином, на підставі ст. 13 Закону України «Про адвокатуру» виключним правом кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури є встановлення наявності чи відсутності в діях адвоката дисциплінарного проступку.

У зв'язку з цим викладена в постанові про відмову в порушенні кримінальної справи відносно адвоката В.В.Я. думка дільничного інспектора міліції про наявність в діях адвоката дисциплінар-

ного проступку є упередженою та необгрунтованою, вона не може бути прийнята до уваги Вищою кваліфікаційною комісією адвокатури при розгляді скарги, оскільки питання притягнення чи відмови у притягненні адвоката до дисциплінарної відповідальності не належить до компетенції органів внутрішніх справ. На цій підставі посилення скажника на зазначену постанову дільничного інспектора є необгрунтованою.

Отже, за результатами розгляду справи, керуючись ст. 33 Положення про кваліфікаційно-дисциплінарну комісію адвокатури, голова дисциплінарної палати дійшов правильного висновку.

Вища кваліфікаційна комісія адвокатури вважає, що постанова голови дисциплінарної палати регіональної Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури від 29 жовтня 2010 р. про відмову в порушенні дисциплінарного провадження відносно адвоката В.В.Я. у зв'язку з відсутністю підстав для притягнення адвоката до дисциплінарної відповідальності, є обгрунтованою та підстав для її скасування не вбачає, а скарга Ю.В.М. не підлягає задоволенню.

В діях адвоката В.В.Я. не виявлено порушень Закону України «Про адвокатуру» та Правил адвокатської етики.

Враховуючи наведене, Вища кваліфікаційна комісія адвокатури, керуючись ст.ст.14, 16 Закону України «Про адвокатуру» та п.п.10, 10¹, 20–23¹ Положення про Вищу кваліфікаційну комісію адвокатури,

ВИРШИЛА:

1. Скаргу Ю.В.М. – залишити без задоволення.
2. Постанову голови дисциплінарної палати регіональної Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури від 29 жовтня 2010 р. про відмову в порушенні дисциплінарного провадження відносно адвоката В.В.Я. – залишити без змін.
3. Секретарю Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури про прийняте рішення повідомити скажника.
4. Матеріали справи повернути до регіональної КДКА.

Голова Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури

В. І. Висоцький

РІШЕННЯ № VI/5–145

28 квітня 2011 р.

м. Київ

Вища кваліфікаційна комісія адвокатури при Кабінеті Міністрів України, розглянувши у відкритому засіданні справу за скаргою Р.О.В. на рішення регіональної Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури від 15 грудня 2010 р. про закриття дисциплінарного провадження відносно адвоката Т.В.М.,

ВСТАНОВИЛА:

10 листопада 2010 р. Р.О.В. звернулась до регіональної Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури зі скаргою на дії адвоката Т.В.М., в якій просить анулювати його свідцтво про право заняття адвокатською діяльністю.

Скарга Р.О.В. мотивована тим, що адвокатом Т.В.М. були грубо порушені вимоги Закону України «Про адвокатуру» та Правил адвокатської етики. Зокрема, Р.О.В. зазначила, що адвокат Т.В.М. ухилився від належного та сумлінного